

Titok, ami mindenképp kell a gazdagsághoz (anyagilag, lelkileg ;-))

– az online kurzus újabb fontos pillére

Csapó Ida (Chi*):** Eszter, az az első kérdés, hogy mióta tervezel pénzügyileg, és mi késztetett valaha is arra, hogy pénzügyileg tervezz?

Kéner Eszter (KE): Pénzügyileg már számítógépen legalább tíz éve biztosan tervezek. Úgy emlékszem, hogy korábban családi vállalkozási dolgok miatt terveztünk hitelfelvétel kapcsán. Illetve még korábbi emlékeim is vannak, amikor a nagypapám borítékjait megtaláltam, és abban láttam minden hónapban félretéve pénzeket. Tehát valószínűleg onnan van egyfajta késztetésem arra, hogy pénzügyileg tervezek, mert úgy láttam, hogy ez működött egy keveset kereső házaspárnál is.

Chi*:** Tehát a nagyszüleidnél, akik idősen terveztek. Téged mi késztetett még? Volt-e olyan időszak az életedben, amikor nagyon fontos volt számodra, hogy pénzügyileg tervezzél?

KE: Igen, volt... Körülbelül tíz évvel ezelőtt egy nehezebb élethelyzetbe kerültem, és akkor mindenképpen szerettem volna tudni, hogy mire számíthatok holnap, esetleg holnapután, hogy hogyan jutok ki ebből, milyen lehetőségeim vannak, mikor nyugodhatok meg egy kicsit. Meg egyáltalán milyen bevételeket kell nekem előteremtennem ahhoz, hogy a kiadásaimat állni tudjam.

Chi*:** Hogyha nem titkos, akkor lehetne erről valamit kicsit bővebben? Már csak azért is, mert rengeteg nő van, aki nagyon nehéz helyzetbe kerül, és a GazdagNők.hu honlapon is mintákat, meg példákat gyűjtenek akár a megoldásokra is.

KE: A kisfiammal maradtam egyedül. Ő akkor öt hónapos volt, és nagyon fontos volt tudni, hogy egyáltalán milyen jövő vár ránk. Közeljövő, távolabbi jövő, vagy esetleg csak más...

Chi*:** ...lakást béreltetek, nagyon alacsony volt a jövedelmed, és pénzt kellett előteremtened, hogy megéljeteztek ketten.

KE: Igen. Normál esetben egy öt hónapos gyerek mellett az ember lánya nem dolgozik. Van akkor elég baja, nem hogy még a pénzt kelljen előteremtteni; és én szerettem volna tudni, hogy mi az a minimális összeg, ami még nem veszélyezteti a megélhetésünket. Legyen mindig étel, és tudjuk az albérletet fizetni, de azért ne is dolgozzak annyira sokat, hogy ne legyen időm a gyerekekre.

*Chi****: Én egészen „elvakult” sztorikra emlékszem... Mi volt a gázzal?

KE: Az néhány hónappal később volt, amikor szintén nehezen éltünk. Akkor napi szinten vezettem még azt is, hogy a gázórán a kis számláló mennyit fogyaszt egy-egy nap, beszoroztam az egységárral, és így tudtam, hogy a következő hónapban mennyit kell majd kifizetnem, és mivel akkor tényleg annyira kellett figyelnem a pénzügyekre, ezért nagyon-nagyon fontos volt tudnom, hogy a következő hónapban mennyit fogok fizetni. Nem élhettem úgy, hogy most annyit költök, amennyi van, hanem előre kellett számolnom, és volt olyan bizony, hogy inkább nem fűtöttünk, hanem egy szobában éltünk, hogy később ne legyen gondunk.

*Chi****: Szóval összebútoroztatok...

KE: Igen.

*Chi****: Én még egy olyan sztorira is emlékszem az egyik konferenciánkról, ahol előadó voltál, hogy még azt is tudtad, hogy hány darab paprikát, vagy almát vettél. Miért volt fontos neked akkor valamilyen életszakaszodban, hogy hány darab ilyen-olyan gyümölcsöt vettél?

KE: Ez biztosan viccesen hangzik olyan élethelyzetben, amikor az ember csak úgy költekezik, mert úgy érzi, hogy nem kell számolgatni a pénzt. De később bizonyos helyzetekben fontos lehet azt tudni, hogy amikor jól éltem, akkor mire mennyit költöttem. Engem akkor éppen csak érdekelt, hogy zöldségre, gyümölcsre például, vagy mosószerre mennyi fogy egy hónapban, hogy tudjam, hogy hol tudom esetleg megfogni ezeket a költségeket.

*Chi****: Tehát egy későbbi tervezésnél... tulajdonképpen hosszútávra gondolkodtál.

KE: Előre gondolkodtam. Akkor nem volt szükségem erre az információra, csak érdekelt, és később hasznosítottam ezt.

*Chi****: Szerinted el lehet hagyni a bevételek-kiadások vezetését? Te vezeted?

KE: Vezetem, igen. Biztosan el lehet hagyni, de... Volt rá példa, hogy úgy éreztem, most aztán nekem se kedvem, se időm, se indíttatásom nincs vezetni. Olyan félévre rá kiderült,

hogy jól jött volna, ha tudom, hogy azalatt a félév alatt mennyit költöttem, mire, és mennyi bevételtem jött például.

*Chi****: Tehát megvan a következménye, ha nem tudjuk, hogyan alakul a saját magán cash flow-nk, vagy a vállalkozásunk cash flow-ja.

KE: Hát, igen. Még akkor is, ha abban a pillanatban úgy tűnik, hogy ez felesleges időtöltés, vagy valamiféle...

*Chi****: Mánia?

KE: Igen. Később kiderülhet, hogy nem jó, ha elhagyjuk.

*Chi****: Kinek ajánlod? Vannak különböző személyiségtípusok. Például egy spórolósnak nem biztos, hogy annyira célszerű. Bár talán annak is...

KE: Nem. Szerintem a spórolósnak is jó, mert láthatja, hogy esetleg túlspórol. Vagy esetleg igazolhatja saját magának vagy esetleg a környezetében élőknek, hogy lám-lám, ő nem annyira spórolós, mint esetleg gondolják róla. Vagy ő láthatja, hogy nem kellene ennyire megfognia minden fillért.

*Chi****: Költekezőknek meg kimondottan ajánlott. Vagy a menekülőknél?

KE: A költekező nem fogja a költekezést addig abbahagyni, amíg nem kerül egy olyan helyzetbe, amikor úgy érzi, hogy „de jó lett volna, ha”... Szerintem egy költekező nem követi a pénzmozgásokat, ha csak nincs egy ilyen stíklivel megáldva, mint én, hogy táblázatokat szeret vezetni. Hacsak azért nem, hogy ő lássa, hogy mennyire jól él, és mennyi mindenre futja neki. Ezért lehet, hogy bele fog kezdeni.

*Chi****: Most egy elég nehéz pénzügyi helyzet van a világban... és azt gondolom, hogy azért is célszerű a bevétel-kiadást vezetni, mert ez segít minket ahhoz, hogy kialakítson egy anyagi védettséget, magyarul lehet úgynevezett tartalékokat képezni. Te készítettél egy úgynevezett dinamikus cash flow-t. Ez mennyiben segítheti az előrelátást? Hogy néz ki egyáltalán egy ilyen dinamikus pénzügyi cash flow táblázat, amit létrehoztál?

KE: Én az évek során, amióta a számítógépen vezetem a pénzügyeimet, több fajta módszerrel dolgoztam. Általában Excelben dolgozom. Sok programot letöltöttem, kipróbáltam, de valahogy egyiket sem tudtam annyira a saját ízlésem szerint formálni, mint szerettem volna. Ebben a mostani táblázatomban benne van ez a tíz év is. Az Excel programban vannak kis fülecskék alul, melyek rengeteg lehetőséget biztosítanak arra, hogy egy nagy egészben sok kis aprót kezeljek. Minden hónapnak van napi füle, tehát az adott hónap a neve; abban a sorok a különböző kiadás nemek vagy bevételi nemek, az oszlopok pedig a napok. Ezek automatikusan összesítődnek egy következő földre, ahol már csak ezek az egyes kiadás vagy bevételi nemek vannak összesen sorokként...

Chi*:** Havonta, ugye?

KE: Igen, és ez minden hónapra ugye tizenkétszer megvan, tehát összesen huszonnégy, és van egy, ami az egész évre vonatkozik. Ez utóbbi körülbelül úgy néz ki, mint a napi, csak ott nem a napok mennek az oszlopokban, hanem a hónapok nevei. És ez gördítődik végig-végig... Az éveset szoktam mindig átnézni, amikor érzem, hogy valami megszorítás kellene, vagy spórolni szeretnék valamire, vagy úgy érzem, hogy túlköltöttem, akkor az alján pontosan látom a bevételek-kiadások különbségét, és a megtakarításaimat is pontosan látom, ami akár bankban történhet, vagy akár bármilyen másfajta módon...

Chi*:** ... lehet tartalékolni. Te könnyen teszel félre pénzt?

KE: Nem. Most még úgy érzem, hogy kicsit a mának élek. Nem biztos, hogy megtehetem - az majd később fog kiderülni -, de próbálom magamat rávenni arra, hogy... Szóval hiába tudom évek óta, hogy 10 százalékot minden bevételből félre kellene tenni, és hiába tudom, hogy ha már tíz éve félretenném, vagy hát nem tudom,... pár éve, akkor már most mekkora tartalékom lenne, mégsem tudtam erre soha rávenni magam. Fegyelmezett vagyok a pénzügyeim vezetése terén, de ilyen téren még nem. Talán ez életkori adottság is lehet, vagy lehet, hogy az én... mi is az?

Chi*:** Pénzkezelési stílusod?

KE: Igen.

Chi*:** De azért azt gondolom, hogy tudsz félretenni, vagy keríteni pénzt hogyha például van valamilyen vágyad, vagy terved. Nem?

KE: Igen, de azt el is költöm. Olyan pénzügyi tartalékom nincs, amit külön, saját magam számára hozzáférhetetlenné téve kezelnék.

Chi*:** ... és ez az egyik célod.

KE: Ez most mindenképp fő célom 2009-re.

Chi*:** Akkor várunk téged is az online kurzuson, ahol erről is lehet tanulni. Köszönöm a beszélgetést.

KE: Én is köszönöm.

A riportban szereplők:

Csapó Ida (www.gazdagnok.hu)

Kéner Eszter (www.guglisagok.hu)

(Köszönet HÁDÉ-nek: Hankó-Debreceni Évának a hanganyag begépeléséért.)